

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ II. Innocentij II. & Eugenij III. Bullas non obesse Iuri Masiminiano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

*s. II. Innocentij II. & Eugenij III. Bullas non obesse
Iuri Maximiniano.*

BVllam illam præensam, quæ sub lit. F. exhibetur, nihil contra Ius nostrum efficere manifestum est.

Primò, quia dubium est, an vnquam extiterit & à S. Sede, ita, vt circumfertur expedita fuerit; cùm eius autographum & Originale nunquam visum sit, aut exhiberi potuerit, sed nudum exemplum. Exempla autem fidem non facere, præsertim contra Originalia, iam sæpius diximus & iure notum est.

Secundò, quia habemus non modò aliorum Pontificum Originalia, hisce præensis litteris repugnantia, sed etiam bullam amplissimam in solemni Consistorio ab eodem Innocentio II. & octodecim Cardinalibus, & Episcopis concessam & subscriptam; eamque in Originali & sub Num. 33. representatam, quæ decernit, vt Monasterium S. Maximini *nulli vnquam Sedi vel Ecclesie subdatur, sed sub S. Rom. Ecclesie Iure & Patrocinio, & Imperatorum Mundiburdio seu Tutitione consistens, eâ libertate & immunitate fruatur, quam idem Monasterium à Rom. Pontificibus & Imperatoribus noscitur habuisse.*

Tertiò, illa præensa Innocentij Bulla & à scriptore libelli exhibita, est merè confirmatoria, vt ex eius inspectione est manifestum; Nam illud iuris quod Conradus Rom. Rex Treuirensi Ecclesie restituit, eidem confirmari dicitur. Ex supradictis autem notum est, confirmationem nihil noui iuris Impetranti tribuere, præter id, quod antea habebat; tertio non nocere &c. Cùm igitur Conradus Rex nihil Ecclesie S. Petri restituerit, eiusque acta omnino nulla fuerint, neque iure subsistant, per confirmationem Innocentij II. valorem acquirere non potuerunt. Nostra autem confirmatoria Diplomata, cùm solidis nitantur fundamentis, pondus ac robur habere, negari non potest.

Quartò, quia praxis & vsus omnium sequentium annorum & sæculorum ostendit Innocentij illam præensam Bullam, æquè ac Conradi Rescriptum, inutilem fuisse. Omnes enim Abbates Sigeri successores recens electi, confirmationem à S. Sede Apostolicâ acceperunt, idque cum Bullis in eam rem expeditis; in quibus vna est directâ ad Vasallos Monasterij, qua iubentur Prælato suo parere; altera ad Imperatorem, qua ipsi Prælatus defendendus ac protegendus in iuribus suis committitur. In omnibus verò Bullis Monasterium dicitur S. Sedi Apostolicæ immediatè subiectum, & in illa immediatâ subiectione Confirmationem suam Pontifices fundant. Eiusmodi Bullarum exemplaria habes sub Num. 59. Originalia earum propè innumera Archiuum nostrum continet, è quibus clarè infertur, Monasterium semper immediatè S. Sedi in spiritualibus, in temporalibus vero Imperio subiectum, & à Romanis Pontificibus semper vsque in hodiernum diem pro tali habitum fuisse.

Similiter Eugenij III. Bullas nihil Iuris tribuere ex dictis infertur. Nam ex earum inspectione manifestum est, Confirmationes dumtaxat esse eius Iuris, quod Albero & Hillinus à Conrado II. narrabant sibi esse restitutum & quidem sine solido fundamento, vt iam demonstratum: Itaque cùm Conradus nihil iuris dederit, vel reddiderit Alberoni, neque Eugenius Papa eidem vel Hillino amplius potuit per confirmationem tribuere.

Ad hæc posteriores Pontifices æquè ac Imperatores Eugenianas illas Bullas inefficaces esse facto demonstrarunt, cum tot suis Diplomatis decreuerunt vel

decla-

declarârunt Abbatiam S. Maximini Cæsari soli & S. Sedi Apostolicæ immediate subiectam, eamque pro tali semper habuerunt.

SECTIO OCTAVA.

An Abbas, & subditi Maximiniani Archiepiscopi Iuramentum subiectionis præstiterint.

Imperatores, dicit auctor libelli, vigore capitulationis Cæsareæ iuramento solemnè confirmatæ, teneri ad manutentionem Regalium Archiepiscopis confirmatorum; Abbates verò omnes S. Maximini, vnâ cum subditis subiectionem Archiepiscopis tanquam Dominis territorij & ordinarijs suis præstitis iuramentis contestatos; quæ iuramenta dicit exhiberi sub lit. H. n. 1. & 2. *Vnde minatur, quod neque modernus Archiepiscopus (cuius verba sunt) nec eius Successores, sano consilio vsi, vi iuramentorum vnquam contra dictas sententias, & res iudicatas iuraque Ecclesie siue in quocunque tandem iudicio decerni passuri, aut præterse decretum admissuri sint; imo quod modernus Archiepiscopus sententijs in aula Cæsareâ à Monachis per falsa narrata (vt dicit) expressè iure opposuit & contradixit, ac in posterum, si opus fuerit in hoc, alijsque quibusuis iudicijs opponet ac contradicet, nec magis Ecclesiasticam quam sæcularem exemptionem illis concedet.* Hæc animosus ille Scriptor à n. 26. vsque ad 31.

Primum, quod de Cæsareæ capitulationis iuramento est, responsione dignum non puto, notorium enim est Cæsarem teneri ius dicere, S. Roman. Imperium eiusque Status ac Membra conseruare, Iura, feuda & Regalia eorundem Statuum ac Imperij membrorum tueri. Ad quid ergo imprudens scriptor, Capitulationis Cæsareæ iuramentum in scenam producis? Nunquid omnes sciunt illius vim non ad suprema tantum, sed ad infima quoque Imperij membra ac status extendi?

Secundum verò, quod de iuramentis Abbatis & subditorum subiungis, examine eget.

S. I. Quale Iuramentum Abbates Sancti Maximini præstare soleant.

ABBAS S. Maximini Imperatoris ac S. Rom. Imperij Vasallus, cum ab illo feuda Regaliaq; recipiat, etiam eidem fidelitatem iurat, idque semper & ab omni memoria ita factum est.

Neque verò per Commissionem inuestiendi, Archiepiscopis ab Imperatore Maximiliano Primo datam, ratio antiqua vel inuestituræ, vel feudorum, vel iuramenti quoad hoc punctum mutata fuit; cum semper æquè illa ab Imperio & Imperatore accepta, hoc verò eidem Imperatori & Imperio ab Abbate præstitum fuerit.

Neque enim huic inuestiendi negotio Archiepiscopus interuenit aliter, quàm vt Commissarius & Procurator Cæsaris, cuius nomine vice ac Mandato inuestit ac Iuramentum admittit.

Probatur id ex ipsa Iuramenti formula, quam mox subiungam. Et ex alia tum sub Num. 52. tum in instrumento inuestituræ ipsiusmet Ioannis Iffenburgici